

Aage Fogh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Steen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg ganske kort på partiets vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling. Men jeg fremsætter samtidig ønske om, at det kommer til behandling i et udvalg, da der er visse enkeltheder, vi kunne ønske nærmere undersøgt.

Tholstrup: Før den nugældende lov havde det ærede medlem hr. Carl Petersen som trafikminister fremsat et lovforslag, der indeholdt store muligheder for socialisering af transporten gennem en eventuel socialistisk administration. Den nugældende lov er ikke nær så vidtgående, men desværre vidtgående nok, det har praksis vist. Men med det lovforslag, som i dag er lagt på bordet, nærmer vi os igen det ærede medlem hr. Carl Petersens forslag. Det begrænser næringsretten på flere områder, giver monopoler og koncessioner, så man har vanskeligt ved at se, hvor loven tjener de enkelte borgeres — eller rettere de enkelte passagerers — interesser.

I sin fremsættelsestale sagde den højt-ærede minister, at trafikudvalgene ude i landet søger at give befolkningen gode trafikmuligheder. Det er den sædvanlige form for tom pral — ja, altså ikke af den højt-ærede minister, men af trafikudvalgene —, når man fortæller, at vi har skaffet dette og hint, når det som regel er skatteyderne, der har betalt. Her er det initiativrige vognmænd og rutebilejere, der giver befolkningen gode trafikmuligheder, og så er det nævnene, der har søgt at regulere dette for, som det siges, at give rutebilejerne og fragtmændene de arbejdsvilkår, som de har rimeligt krav på, og på den anden side tage de hensyn, der nødvendigvis må tages til statsbanernes og privatbanernes interesser; det er de hensyn, der først og fremmest varetages i denne lovgivning. Hvis man overlod det til vognmændene at klare disse sager selv uden nævnenes indblanding, tror jeg, vi fik en betydelig bedre betjening af befolkningen, og alle trafikmuligheder ville blive udnyttet til fordel for begge parter.

Nu siger man, at de ændringer, loven bliver belemret med, kun betyder en stadfæstelse af praksis. Ja, det er jo sørgeligt at høre, at den nuværende administration faktisk er lige så socialistisk, som den ville have været under en socialdemokratisk regering. Hvad glæde har vi så egentlig af at have en borgerlig regering, som går ind for det frie initiativ? Denne praksis afslører jo, at den administrerer socialistisk. Men det er vel, fordi den inderst inde også tænker socialistisk. Man påberåber sig, at koncessionshaverne har misbrugt deres koncession, men dette misbrug er ikke gået ud over publikum på den måde, at de er kommet til at betale højere priser. Nej, når koncessionshaverne overtræder bestemmelserne, så er det ved at give en bedre service, så er det ved at give en efter forholdene varieret service i stedet for at holde sig til de stive, afstukne regler. Når de bryder koncessionen ved at gå ud over de stive, afstukne regler, som ikke er så nemme at administrere, kaldes det misbrug. Nej, det er det frie initiativ, der udfolder sig en lille smule til gavn for befolkningen.

Vi er kommet ud i et uføre, hvor der skal koncession til snart sagt alle ting, og hvor lovgivningen går ud på at beskytte bestående virksomheder, medens det stadig bliver vanskeligere og vanskeligere for unge mennesker at etablere sig. Må jeg have lov til at spørge, om det hænger sammen med, at de unge mennesker, som endnu ikke er nået til at blive selvstændige erhvervsdrivende, i dette tilfælde vognmænd eller rutebilejere, endnu ikke står i nogen organisation, som kan varetage deres interesser? De kan ikke komme ind i nogen organisation, før de har valgt erhverv, altså før de er blevet vognmænd eller rutebilejere. Det er en farlig form for lovgivning, som desværre går igen snart alle vegne. De unge har ikke engang stemmeret, så de politisk kan gøre sig gældende.

Vi er på den måde kommet i en farlig udvikling, som gør landet til et samfund af gamle mennesker erhvervsmæssigt set. Den sidste statistik, som viste, at vi i løbet af 13 år havde fået 33 pct. flere funktionærer